

ærede Kollegium vil gaa sine Indstillinger igennem og sammenholde dem med Statshaandbogen, vil det finde, at det slet ikke er noget helt ringe Antal Tilfælde, hvori dets Indstillinger tidligere eller senere ere tagne til Følge. Men naar jeg ikke har ment at kunne følge alle dets Indstillinger i saa Henseende, er det fordi, jeg da heller ikke paa Omraader, der ligge udenfor det ærede Kollegiums Virksomhed, havde kunnet følge den større Knaphed i Henseende til Indstilling til kgl. Naadesbevisninger, som i min Tid har været fulgt i Justitsministeriet. Jeg forstaar her meget godt Grunden til det ærede Kollegiums Misforstaaelse. Jeg har saa ofte i Bladene læst, hvorledes jeg daarlig kunde taale at se en Mand uden at foranledige ham dekoreret eller betitlet, og det ærede Kollegium har naturligvis derfor troet sig i høj Grad tilsidesat; men det virkelige Forhold er som anført et ganske andet.

Med Hensyn til Indstillinger til Lægeembeder og Bortgivelse af Apotekerprivilegier kan der jo altid disputeres om Principper, og der er selvfølgelig ingen Tvivl om, at det kgl. Sundhedskollegium anser sine Principper for de ene rigtige og ufejlbarlige, men jeg maa dog som den ansvarlige Minister hævde min Adgang til at kritisere Kollegiets Indstillinger og til i enkelte Tilfælde at gøre Undtagelse derfra.

Jeg har fundet, at to pharm. Kandidater, paa hvis Kundskab og Dygtighed der intet var at klage — og det gælder jo forøvrigt i det Hele om alle de 8 Tilfælde, hvor jeg ved Besættelse af Læge- eller Apotekerstillinger er gaaet uden for det kgl. Sundhedskollegiums Indstilling, at der, hvad Kundskab og Dygtighed angaar, slet intet har kunnet udsættes paa de foretrukne Personer — fundet, at disse to pharm. Kandidater burde fremfor andre foretrækkes til to Apotekerprivilegier, som de for de tidligere Privilegiehavere havde styret i en Række af Aar, hvorved de havde faaet Lejlighed til igennem deres vindende Væsen og Forretningsdygtighed at erhverve Tillid og Hengivenhed hos de paagældende Egenes Befolkninger, saaledes at disse gennem Adresser, underskrevne af snart sagt alle Beboerne, bad om endeligt at maatte beholde deres Apotekere. Heroverfor kan naturligvis det kgl. Sundhedskollegium godt mene, at saadant intet betyder. Jeg var af en anden Mening og mente, at man burde følge Befolkningens Ønsker. Ligeledes kan det kgl. Sundhedskollegium jo gerne anse det for uvæsentligt, om en dygtig pharm. Kandidat, mangeaarig Bestyrer af et stort Apotek, som ved Apotekerens Død og ved Apotekets Salg er bleven brødløs og paa Grund af Forholdene ikke kan finde fast Beskæftigelse, udsættes for at blive forhutlet. Jeg har haft en anden Mening og indstillet ham til et lille Landapotek og har, efter at han har været der i et Aar eller to, haft den Glæde, at den lokale Rigdagsmand under Forhandlingerne i Folketinget har paa Befolkningens Vegne takket mig for hans Ansættelse, fordi man paa Egnen fandt sig saa overordentlig vel tjent med ham. Det kgl. Sundhedskollegium kan naturligvis godt mene, at der ingen Grund var til, at en Provinsapoteker, imod hvis tidligere Virksomhed der ikke kunde anføres gyldige Grunde, fik Lov til efter sit fyldte 60 Aar at komme til et nu ikke stort Forstadsapotek paa Frederiksberg for at kunne tilbringe sine gamle Dage i sin nærmeste Families Nærhed. Jeg har haft en anden Mening og har handlet derefter. Endelig kan det ærede Kollegium jo gerne mene, at naar en Mand, der har drevet Apotek paa Island og dér har gjort sig højt fortjent af de Statsinteresser, der varetages af Ministeriet for Island og af Marineministeriet, og anbefales af begge disse Ministerier, søger et lille, nyt Landapotek, bør han alligevel ikke komme særlig i Betragtning. Jeg har haft en anden Mening.

Og jeg skal i det Hele, hvad Apotekerprivilegier angaar, henvise til, at det kgl. Sundhedskollegium efter sin Instruks slet ikke har nogen *Ret* til om dem at gøre Indstillinger.

Det kgl. Sundhedskollegium kan naturligvis, naar et Distriktslægeembede er ledigt, finde, at det i Forhold til andre Hensyn er en underordnet Sag, om den ny Distriktslæge bliver en Mand, der i Forvejen praktiserer der, hvor Embedet er, eller en fremmed Mand fra et fremmet Sted. Jeg er af en anden Mening. Jeg mener, at man saa vidt muligt bør foretrække en Mand, der allerede praktiserer paa Stedet, baade fordi en saadan Mand kender Befolkningen og er kendt af den, og fordi man ved at hidkalde en Læge andetsteds fra forøger den i Forvejen ofte betydelige Konkurrence blandt Lægerne. Det er et ikke ringe Antal af Læger, vel at mærke ogsaa iblandt dem, der ikke er blevet Distriktslæger, som Tid efter anden i varme Ord har takket mig, fordi jeg saa vidt muligt fulgte denne Rettesnor. Det kan naturligvis ogsaa paastaas, at det er rigtigt, som det kgl. Sundhedskollegium ofte har gjort, at